

Paralelní a distribuované algoritmy

Enumeration sort

Lukáš Dibdák, xdibda00

1 Rozbor a analýza algoritmu

Popis algoritmu

Algoritmus Enumeration sort pracuje s lineárním polem procesorů $p(n) = n$, doplněných společnou sběrnici, která je schopná v každém kroku přenést právě jednu hodnotu. Procesory, nacházející se za sebou jsou propojeny lineárním spojením. Algoritmus není schopen řadit vstup, který obsahuje více stejných hodnot, z tohoto důvodu byla navržena modifikace popsaná níže.

Každý procesor obsahuje čtyři registry **C**, **X**, **Y**, **Z**, kde

C	počet prvků menších než x_i
X	prvek x_i
Y	postupně prvky $x_1 \dots x_n$
Z	seřazený prvek z_i

Rozbor algoritmu

- Nechť algoritmus řadí n prvků.
- Každý procesor nastaví svůj registr **C** na inicializační hodnotu 1
- Celkový počet kroků k tohoto algoritmu odpovídá $2n$. V každém kroku se provede:
 - V první polovině kroků, kde $k \leq n$, není vstup vyčerpán. V každém kroku se tedy prvek x_i vloží na sběrnici, odkud se přesune do **X**, a na lineární spojení, kde se vloží do registru **Y** a obsah všech registrů se posune doprava
 - Pokud registry **X** a **Y** daného procesu nejsou prázdné, porovnají a platí-li $X > Y$ a pokud jsou tyto podmínky splněny, pak se inkrementuje registr **C**
 - V druhé polovině, kde $k > n$, dochází k vyčerpání vstupů a v každém kroku procesor P_{k-n} pošle sběrnici procesoru, který je na jeho pozici **C**, obsah svého registru **X**. Procesor, který hodnotu **X** přijme si ji uloží do svého registru **Z**
- V následujících n cyklech posouvají procesory obsahy svých registrů **Z** vpravo a produkují seřazenou posloupnost n prvků

2 Teoretická složitost

Algoritmus lze rozdělit na tři části podle výše zmíněného rozboru.

inicializace registrů C všech n procesorů	konstantní	$O(n)$
samotný proces řazení	konstantní	$O(2n)$
produkování seřazené posloupnosti z registrů Z všech n procesorů	konstantní	$O(n)$

Celková složitost je pak vypočítána následujícím způsobem a není optimální.

$p(n)$	n	
$t(n)$	$O(n)$	
$c(n)$	$O(n^2)$	výpočet: $t(n) * p(n)$

3 Implementace

Nejdříve se pomocí příkazů **MPI_Init**, **MPI_Comm_size** a **MPI_Comm_Rank** inicializuje prostředí paralelního procesu.

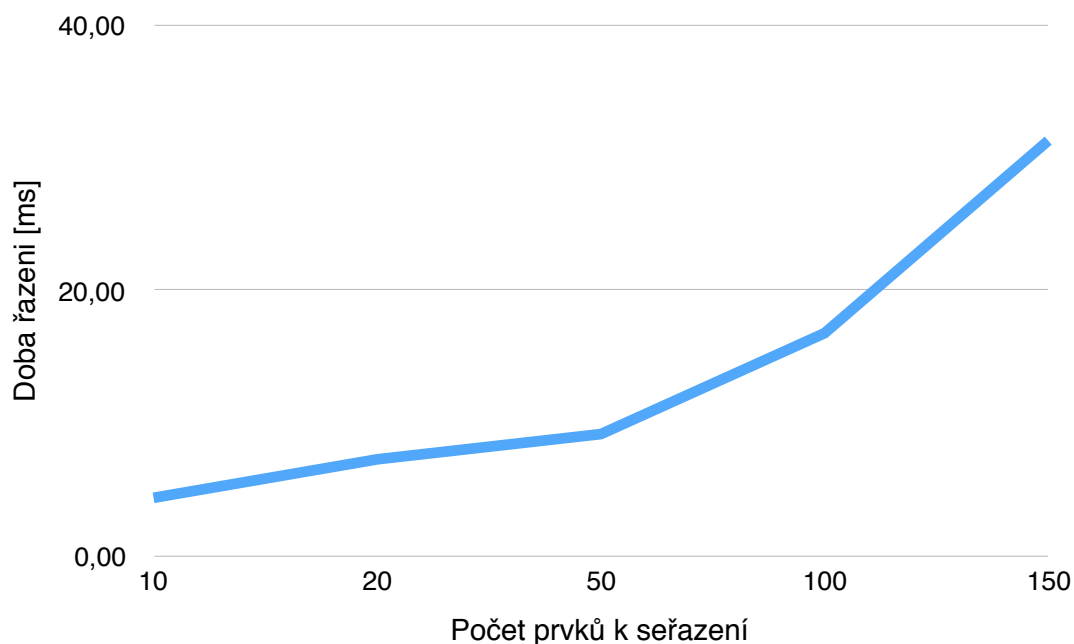
V další části řídící procesor načte ze souboru *numbers* náhodně vygenerovanou posloupnost čísel, které se budou dále zpracovávat. Každý z procesorů si inicializuje registry na hodnotu **-1**, která reprezentuje prázdný registr.

V hlavní smyčce programu řídící procesor posílá hodnoty ze souboru ostatním procesorům, dokud na vstupu nezbyvá žádná další hodnota. Veškeré odesílání a přijímání prvků procesorami je implementováno pomocí blokujících příkazů **MPI_Send** a **MPI_Recv**. Každý procesor provádí **2n** smyček ve kterých podle pravidel z části **Rozbor algoritmu** inkrementuje svůj registr **C**, přeposílá číslo svému pravému sousedovi a zároveň přijímá číslo od levého souseda a v závěru naplňuje svůj registr **Z**. Specifikace registrů při odesílání pomocí **MPI** funkcí je zařízena unikátním tagem registru.

Jelikož algoritmus neumí řadit posloupnosti se stejnými prvky, byl tento problém ošetřen pomocí kontroly prázdnosti registru **Z** a vypsání obsahu registru **Z** předchozího procesoru (předchozí procesor musel logicky obržet i volání následujícího procesoru).

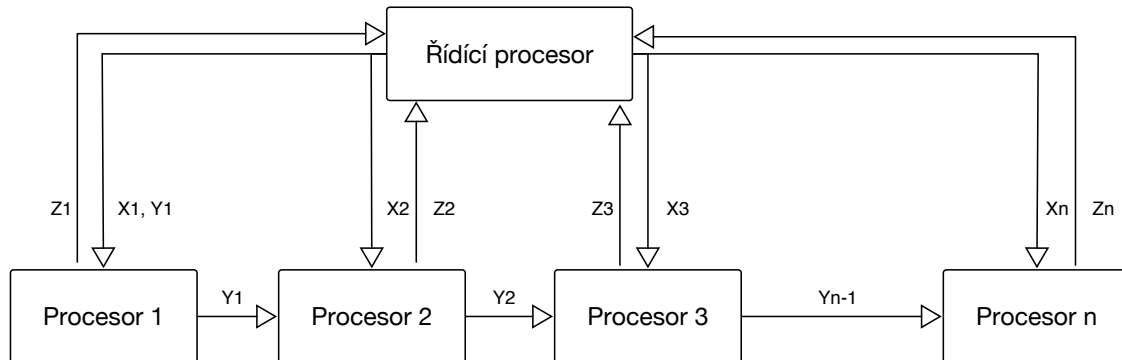
Měření bylo prováděno explicitně podle rozdílu mezi UNIXovým časem na začátku vykonávání programu a na konci tohoto programu. Synchronizovanost procesorů kvůli konečnému času měření byla zajištěna vytvořením synchronizační bariéry příkazem **MPI_Barrier**.

4 Experimenty s různě velkými vstupy

5 Komunikační protokol

Komunikační protokol je implementován pomocí následujícího obecného sekvenčního diagramu.

6 Závěr

Dosažené výsledky hodnotím jako přijatelné. Nelze v reálném prostředí získat výsledky odpovídající teoretické složitosti daného algoritmu. Důvodem tohoto zkreslení může být režie procesorů při provádění programu, zpomalení na serveru, testovací stroj či neoptimálnost implementace algoritmu v programu.